



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 79.



1856



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περί ἐγκεινέσεως ἑθνικῶν ἀγριελαιῶν. — Διάταγμα περί τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἱερaticῶν Σχολείων.

ΝΟΜΟΣ Τῆς.

Περί ἐγκεινέσεως ἑθνικῶν ἀγριελαιῶν

Ο Θ Ω Ν

Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1. Ἐθνικὴ ἀγριελαιὰ ἐμπεριεχόμεναι εἰς ἀκαλλιεργήτους τόπους κατὰ δέκα τοῦλάχιστον εἰς ἑκάστην Β. στρέμμα παραχωροῦνται πρὸς ἐξημέρῳσιν εἰς τὴν πρώτον αἰτήσαντα.

Ἐπὶ συγχρόνως αἰτήσεων ἢ προτίμησις δίδεται διὰ κλήρου.

Ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραχωρηθῶσι πρὸς ἐξημέρῳσιν καὶ Β. διατάγματος καὶ ἐκτάσεις γαιῶν περιέχουσαι κατ' ἑλάχιστον ὅσον πέντε ἐλαιοδένδρα κατὰ στρέμμα ὅπου ὁ τόπος εἶναι ἀνεπίδεντος πάσης ἄλλης καλλιερμαίας. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ παραχώρησις τοιοῦτων καμίνων σφοδρῶν ἢ συστάδην ἐντός ἡσέων.

Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὅρου: Ἄρθρον 2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρὸς ἐξημέρῳσιν παραχωρητέων ἀγριελαιῶν προσδιορίζεται κατ' ἑλάχιστον ὡς εἰς 50 καὶ κατὰ μέγιστον εἰς 1000 δ. ὡς.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἐξημέρῳσιν ἀγριελαιῶν καλλιεργητὴς υποχρεοῦται:

α) Νὰ ἐγκατεστήσῃ τὰ ἐλαιοδένδρα καὶ τὰ τυχόν μετὰ τὴν καίμενα μὴ προσδοκῶρα δένδρα.

β) Νὰ πληρώσῃ τὰ κενὰ διαστήματα δι' ἐμρυττωσεως ἐλαιῶν ἢ ἄλλων προσδοκῶν δένδρων κατὰ τῆς περὶ καλλιερμαίας τῶν τοιοῦτου εἶδους φυτεῶν παρὰ δένδρων κανόνες.

γ) Νὰ ἐκχερῶσιν ἐντελῶς ἐντός πέντε ἐτῶν τὸ

πολὺ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τὰς γαίας, ἐκρίνων τοὺς θύμους, βίκους καὶ ἄλλα περιττὰ φυτὰ.

Ορεῖλαι δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸς ἐργασίας τῆς ἐγκεινέσεως, ἐμρυττωσεως καὶ ἐκχερῶσεως μέχρις ἐντελούς ἐξημερῶσεως καὶ καλλιερμαίας τοῦ κτηματός.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως βεβαιωθῇ ὅτι ὁ καλλιεργητὴς δὲν ἐνήργησεν τὴν ἐγκεινέσιν τῶν ἐπιδικτικῶν ἐκχερῶσεως ἀγριελαιῶν, ἢ τὴν ἐμρυττωσιν τῶν κενῶν διαστημάτων, ἢ ἐντός πέντε ἐτῶν τὴν ἐκχέρωσιν τῆς περιχοῦσας αὐτὰς γῆς, τὸ κτήμα ἐ. ἀνέχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἀνε τινὸς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν καλλιεργητὴν διὰ τὰς τυχόν παρ' αὐτοῦ γενομένας ἐργασίας καὶ ἄλλα ἐξοδα, πλὴν τῶν οικοδομῶν, υποχρεωμένου πρὸς τοῦτους ν' ἀποζημιώσῃ τὸ δημοσίον διὰ πᾶσαν ἐπιζήμιον ἐκκοπὴν ἢ ἐκρίσιν ἀγριελαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων ἡμέρων ἢ καὶ ἀγρίων ἐπιδικτικῶν ἐκχερῶσεως.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἐκπληρῶσας τὰς υποχρεώσεις τοῦ καλλιεργητῆς καθίσταται μετὰ παρέλευσιν δύο εἰς τῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως αὐτοδικαίως κύριος τοῦ κτηματός, καὶ τὸ κτήμα, ἀεὶ βεβαιωθὲν διὰ πρωτοκόλλου ἢ ἐμπλήρωσις τῶν υποχρεώσεών του ἢ δὲ μισσηρῶν πραγματοποιεῖται διὰ κλήρου.

Τὸ ἕτερον ἡμισυ μέρος διατίθεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου διὰ δημοπρασίας καὶ ὑπὸ τοῦ ὅρου τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν φεαρτῶν κτημάτων νόμου.

Ὁ καλλιεργητὴς ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἡμισυ δι' ἐκ μίσους, ἐπιγυλατομημένης τῆς ἐγκεινέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρεῖται δὲ ὅτι νὰ κερῶσιν τὴν ἐπιθυμίαν του πρὸ τῆς διανοῆς τῆς γῆς, καὶ νὰ τὴν πώσῃ τὸ κτήμα ὑπὸ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν φεαρτῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 6. Ὁ πρόπος τῆς παραχωρήσεως τῶν ἀγριελαιῶν, τῶν κληρώσεων καὶ τῆς ἐκτιμώσεως τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον ἡμῶν μέρους, ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως τούτου εἰς τὸν καλλιεργητὴν, θέλει κανονισθῇ διὰ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἐκδοθησμένου Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐξημερεύσεως ἐθνικὰς ἀγριελαιὰς ἐπαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν 5, 6, α) ἐὰν παρῇλθον δώδεκα ἐτὶ ἀπὸ τῆς ἐγκεντρίσεως, καὶ β) ἐὰν αἱ περιέχουσιν αὐτὰς γαῖαι ἐξεμερῶσθαι ἐντελῶς καὶ συνεπληρώθαι τὰ κενὰ διαστήματα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3, ἄλλως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καλλιεργητὴν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν δώδεκα ἐτῶν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐπὶ ἑξὶ πλήρη ἐτῶν, ἰσχυροῦσιν καὶ ἐνταῦθα τῶν διατάξεων τοῦ 4 ἀρθρου.

Ἄρθρον 8. Τὰ κατὰ τὰ προηγουμένα ἀρθρα παραχωρούμενα δένδρα καὶ γαῖαι ὑποβάλλονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐξημερεύσεως καὶ καλλιεργείας αὐτῶν εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φρόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψαφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1856.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

A. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐξωρῆθαι καὶ εἰδῆ ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΣΚΛΙΑΣΤΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ἱερaticῶν Σχολείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Τ.Ζ. Νόμου. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασισαμένων καὶ διατάκτων τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ θέλων νὰ εἰσαγγῇ εἰς Ἱερaticὸν Σχολεῖον τὸν αὐτοῦ υἱὸν ἢ τὸν κηδεμονιζόμενον ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα αὐτῇ καταλλήλου καὶ περσιούσης εἰς μέλλοντα λειτουργὸν τοῦ Θεοῦ ἀγωγῆς καὶ παιδείσεως, ὀφείλει, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολειακοῦ ἔτους, νὰ ἐπι-

δώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀναφοράν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων πιστοποιητικῶν, εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς κατὰ τὸ 6 ἀρθρον τοῦ Νόμου Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἑπισκοποῦν, ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοῦ ὁποῦο ὑφίσταται τὸ Σχολεῖον.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξετάζει περὶ τῶν προσόντων τοῦ νέου κατὰ τὸ 4 ἀρθρον αὐτοῦ τοῦ Νόμου, καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς διὰ πράξεις ἡτοιγημένους, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολειακοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου κοινοποιεῖται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει καὶ χορηγεῖ εἰς τὸν νέον τὸ εἰσιτήριο, ἀφοῦ εἰς ἐπιτήδες ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ κρατούμενον βιβλίον σημειώσει ὑπὸ αὐξήντα ἀριθμὸν τ' ὄνομα, τὸ ἐπωνύμιον, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ νέου, πρὸς δὲ καὶ τ' ὄνομα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνος του. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ δὲ στήλῃ καὶ τ' ὄνομα τοῦ ἀξιολογέου ἐγγυητοῦ, καὶ τὸ εἶδος τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Τὸ εἰσιτήριο φέρει τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ τὸν αὐξήντα ἀριθμὸν τῆς εἰς τὸ βιβλίον ἐγγραφῆς. Ἐπιβεβαιεῖται δὲ καὶ προστυπώρεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἀνευ τινὸς ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρ. 4. Ἐν ἐκάστῳ Ἱερaticῷ Σχολεῖῳ κρατεῖται ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου βιβλίον, ὁμοῖον κατὰ πάντα πρὸς τὸ παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ τηρούμενον. Καὶ ὁ μὲν νέος, ἅμα εἰσερχόμενος εἰς τὸ Σχολεῖον, ἐπιδίδει τὸ εἰσιτήριον αὐτοῦ τὸν Σχολάρχῳ· οὗτος δὲ τὸ ἐγγράφει ἀπαραλλέκτως, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον εἰσελεύσεως τοῦ μαθητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑ. Β΄.

Περὶ τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 5. Ἡ διδασκαλία τῶν ἐν τοῖς Ἱερaticῷ Σχολείοις παιδευομένων νέων διαιρεται εἰς δύο:

Εἰς Ἑκκλησιαστικὴν καὶ

Εἰς Κοσμικὴν.

Καὶ τὴν μὲν Ἑκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἀποτελοῦν

α) Ἡ ἱερὰ Κατήχησις, διακομμένη εἰς δύο μέρη, εἰς σύντομον καὶ εἰς διεξοδικήν. Τούτων ἡ πρώτη διδάσκεται κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον ἔτος, καὶ ἡ δευτέρα κατὰ τὸ ἐπόμενον.

β) Ἡ ἱερὰ Ἱστορία, ὁσώτως.

γ) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, πλήρης μὲν, ἀλλὰ κατ' ἐπιτομήν.

δ) Ἡ ἐρμηνεία τῶν Θεῶν Γραφῶν.

ε) Ἡ γεωγραφία τῶν ἁγίων τόπων,

ς) Ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ καὶ

ζ) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

Τὴν δὲ Κοσμικὴν διδασκαλίαν ἀποτελοῦσι:

α) Ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῶν θεῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων.

β) Ἡ πολιτικὴ Ἱστορία, καθολικὴ τε καὶ ἰδιαιτέρᾳ ἡ τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἡ Γεωγραφία ὁσάυτως.

δ) Ἡ Ἀριθμητική.

ε) Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς Φυσικῆς καὶ

ς) Στοιχειώδης Γεωπονία.

Παρακτὸς τῶν ἀνωτέρω, οἱ μαθηταὶ ἀσχοῦνται καὶ ἐν τῇ Καλλιγραφίᾳ.

Ὅλη ἡ σειρά τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα διανέμεται ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων ἐτῶν. Ἐὰν εἰς περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἡ δογματικὴ ἐν ἱστορίᾳ, καὶ ἡ Ποιμαντικὴ, ἐν ᾗ καὶ κανόνες τινες τῆς φιλικτικῆς μετὰ παραδείγματων ἐξ ὁμιλιῶν τῶν ἁγίων Πατέρων, ἀλλὰ τότε θέλει προστεθῇ καὶ πέμπτον ἔτος διδασκαλίας.

Ἀρθ. 6. Τὴν τάξιν, ἔκτασιν καὶ μέθοδον, καὶ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἐκαστοῦ μαθήματος θέλει διαγράφει ἕκαστος κανονισμὸς, ἐκδοθησόμενος ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Εκπαιδεύσεως.

Ἀρθ. 7. Οἱ ὁρίσμοι τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ περὶ Παιδικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων ἡμετέρου Διατάγματος, εἰσι κοινοὶ καὶ διὰ τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τοῦ Σχολάρχου καὶ τῶν Διδασκάλων.

Ἀρθ. 8. Ἐκ τῶν εἰς τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα διορισμένων διδασκάλων, ὁ ἕκων ἀνώτερον τῶν ἄλλων διαβιβάζει πτωπίαν αὐτῶν, καὶ προσωπομενίαν Σχολάρχου. Ἀν ἡ ἑξῆς οὐκ εἴη ἰσοδύναμη οἱ διδασκαλοὶ, ὁ Σχολάρχης ὀρίζει αὐτὸς ἐν τῇ Κυβερνήσει ἐν τῷ Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ.

Ἀρθ. 9. Εἰς τὸν Σχολάρχην ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Σχολείου· εἰς αὐτὸν ὑπόκειται τῆς οἱ ἐν τῷ Σχολείῳ, ἐπιστάτης τε καὶ ὑπερέτας.

Ἀρθ. 10. Ὁ Σχολάρχης, συγκαταθέσει τῆς ἑπορευτικῆς ἑπιτροπῆς, ὀρίζει τὰς ὥρας τῆς καθ' ἡμέραν προσῆς καὶ τῆς ἀνέσεως, καὶ πάντα ὅσα ἀφορῶσι τὴν αἴαν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν. Ἐφορᾷ τὰς τροφὰς, τοῦ ἡματιοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ἐκαστοῦ μαθητῆ· καὶ ἀλλήλοφραφεῖ μετὰ τῆς εἰρημένης ἀρετῆς, προτείνων πᾶν ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν πρόβαν καὶ τὴν τελειοποίησιν τοῦ Σχολείου.

Ἀρθ. 11. Ὁ Σχολάρχης διαμένει πάντοτε ἐν τῷ Σχολείῳ καὶ ἔχει ἐν αὐτῷ τὴν κατοικίαν ἑαυτοῦ συνῆκει δὲ μετὰ τῶν μαθητῶν ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ. εἰ ἀποσπᾷ ἡ ἀσθενεία αὐτοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἔξοχον καὶ ἀποσπᾷ καὶ ἀποσπᾷ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Σχολείῳ αὐτὸν διδασκάλου.

Ἀρθ. 12. Οἱ διδασκαλοὶ ὑπεύκοινοι εἰς τὸν Σχολάρχην, καὶ ἄνωκοι αἱ ἀμειψαὶ ἐπίσης ἐν τῷ Σχολείῳ, ἀποσπᾷ ἐξ ἰδίου. Τὸν δ' ἀπόντα ἡ ἀσθενούντα ἀποσπᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων ἐκείνου αὐτοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων, εἰς οὗς ὁ Σχολάρχης ἡθελοῦσιν προσωρινῶς αὐτὸ τὸ ἔργον.

Ἀρθ. 13. Ὅτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ Διατάγματι 31 Δεκεμβρίου 1836 ὁρίζεται περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ

Σχολάρχου καὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸν Σχολάρχην καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν ὑπερέτων.

Ἀρθ. 14. Ὁ ἐπιστάτης καὶ οἱ ὑπερέται διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Σχολάρχου.

Ἀρθ. 15. Ὁ ἐπιστάτης· λαμβάνεται ἐκ τῆς τάξεως τῶν Κληρικῶν· ἐν δὲ ἀνάγκῃ, δύναται νὰ ληρῇ καὶ ἐκ τῶν λαϊκῶν, μεμαρτυρημένους ἐπὶ χρηστοφείᾳ καὶ ἱκανότητι.

Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰσι τὰ ἑξῆς·

α) Ἐπιτηρεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν· ὁρνεῖται μὴ εἶναι αὐτῶν ἐλλείπει τῶν ἡθικῶν, σχολαστικῶν καὶ παιδαγωγικῶν καθηκόντων αὐτοῦ· ἀναγγέλλει εἰς τὸν Σχολάρχην ἑγγράφως, καὶ ἐν ἀναβολῇ, πᾶν τὸ ἀντιβαίνει εἰς τὴν παιδαγωγίαν, εἰς τὴν περὶ τὰς ἡθικῶν χρηστότητα καὶ τὴν ἱεροπρέπειαν τῶν μαθητῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀμελείας, μεροληψίας ἢ ἄλλης οἰαζόμενης καταχρήσεως δυνάμενης νὰ ἐπενέγκῃ θλάβῃ εἰς τὴν ὑπερσίαν τοῦ καταστήματος, ἀποβάλλεται παραγῆμα μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἑπορευτικῆς ἑπιτροπῆς. Ἡ δὲ περὶ τούτου ὁριστικὴ ἔγκρισις ἀναπέμπεται εἰς τὸ Ἱπουργεῖον. β) Παρακολουθεῖ τοὺς μαθητὰς εἰς τοὺς περιπάτους καὶ ἐπιμελεῖται αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀσθενείας. γ) Προνοεῖ περὶ τῆς ἐν καιρῷ εἰσόδου τῶν ἐκδομῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων καὶ περὶ τῆς ἀκρεβούς αὐτῶν ἐξοικονομήσεως, ἀναφέρων εἰς τὸν Σχολάρχην. δ) Κρατεῖ κατὰ τὸν ἑπορευτικὸν τῆς καθ' ἡμέραν διαπνῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτὸ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Σχολάρχην πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξόφλησιν.

Ἀρθ. 16. Ὁ ἐπιστάτης καὶ οἱ ὑπερέται διατρέφονται ἐκ τοῦ Σχολείου, διαμένοντες ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἀρθ. 17. Αἱ ἐν γένει κείμεναι διατάξεις περὶ τῶν χρεῶν τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ Σχολεῖα καὶ Γυμνάσια διορισμένων ἐπισατῶν καὶ ὑπερέτων, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τοὺς ὑπερέτας τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ τῆς ἑπορευτικῆς ἑπιτροπῆς.

Ἀρθ. 18. Αἱ διατάξεις τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 31 Δεκεμβρίου 1836· περὶ τῶν καθηκόντων τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ Σχολεῖα τε καὶ Γυμνάσια διορισμένων ἑπορευτῶν, εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τὰς ἑπορευτικὰς ἑπιτροπὰς τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

Ἀρθ. 19. Ἡ εἰς ἑκαστὸν ἱερατικὸν Σχολεῖον διορισμένη κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ Νόμου ἑπορευτικὴ ἑπιτροπὴ ἔχει προσετὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

α) Ἐπιμελεῖται τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ Νόμου ὁρισμένων εἰδικῶν πόρων, καὶ ἀποστέλλει τὰ συναγόμενα χρήματα πρὸς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἢ, ἐπιμελεία τῆς ἐν Ἀθήναις τριμελοῦς ἑπιτροπῆς, κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἑθνικὴν Τράπεζαν. β) Συντάττει κατ' ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐτήσιας δαπάνης τοῦ Σχολείου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν

Εκκλησιαστικῶν, τὸ ὅποιον τὸν παραπέμπει πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις τριμελῆ Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν οὐκ εἶναι τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ· καὶ γ) Ζητεῖ κατὰ μήνα τὴν ἀναγκαζομένην διὰ τὰς μνηνιαῖς δαπάνας τοῦ Σχολείου πίστωσιν.

Ἄρθρ. 20. Αἱ ἑρρευντικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουσιν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις τριμελῆ Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὅν ἔχει αὕτη πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον, καθόσον ἀφορᾷ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν διακοπῶν.

Ἄρθρ. 21. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 24 μέχρι 33 τοῦ περὶ ἱλληνικῶν Σχολείου καὶ Γυμνασίου Πιστέρου διατάγματος ὡρασίμενα, ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα.

Ἄρθρ. 22. Μετὰ τὰς θρησκείας ἑξέτασεις, ὅσοι μαθηταὶ ὄν ἀναγκάζονται εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἑξέτασιν τιν ἁπλοῦς εἰς τὰς οἰκίας των, μένουσιν ἐν τῷ Σχολείῳ ἐπιναυαυοῦντες τὰ μαθήματά των καὶ μελετῶντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σχολάρχου. Ὁ δὲ ἀπεργάζωντος ἐκ τοῦ Σχολείου κατὰ τὰς διακοπὰς, ζητεῖ τὴν ἀδειαν διὰ τοῦ Σχολάρχου παρὰ τῆς ἑρρευντικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπιτρέπει μὲν τοῦτο ἐγγράφως, γνωστοποιεῖ δ' αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Νομάρχην.

Ἄρθρ. 23. Οἱ ἀποπαρτώσαντες τὰ ἐν τῷ Σχολείῳ παραδιδόμενα μαθήματα, ἐξετάζονται τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, εἰς ἣν παρενέχονται καὶ ἡ ἑρρευντικὴ Ἐπιτροπὴ. Ληροῦνται δὲ ὁ ἐξετασθεὶς καὶ εἰδομηρίας ἀπολυτήριον Δίπλωμα, δίδοντι τὸν ἐλθόντι τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου, τοῦ Προέδρου τῆς ἑρρευντικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἀρχαίου. Τοῦ Διπλώματος τούτου γίεται ἐν περὶ ἑξῆς σημείωσις εἰς τὸ βιβλίον τὸ εἰς τὴν ἑπισκοπὴν τερούμενον κατὰ τὸ 3 ἄρθρον, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων, ἀπάντησι τοῦ ἀριθμοῦ ἐνθα ἐσημειώθη κατὰ πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ υποτρόφου ἐν τῷ καίρῳ τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον εἰσελεύσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 24. Ἡ στολὴ ὧων ἐν γένει τῶν μαθητῶν εἶναι ὁμοιόμορφη, σεμνοπρεπὴς καὶ λιτὴ φορεσίαι δὲ χιτῶνα ποδῖον μίτρος, ζώνην κυανὴν καθάρα, περὶ πόδα μαύρα καὶ ἐπενδυτὴν τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

ΚΕΦΑΛ. Π'.

Περὶ παννῶν.

Ἄρθρ. 25. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ Σχολείῳ παρβαρίας θελοῦν ἐφορμολογεῖν αἱ ἀκόλουθοι ποιναί·

- α) Πατρικὴ παραίνεσις.
- β) Μυστικὴ ἐπίπληξις.
- γ) Ἀρμολογία ἐπίπληξις.
- δ) Κράτους ἐντὸς θαλάμου ἀπὸ μιᾶς ὥρας μέχρι

τριῶν ἡμερῶν ἐν βαρυτέρᾳ δὲ ποινωπείᾳ, ἡ κράτης θέλει παρατηρήσθαι μέχρι δύο ἐβδομαδίων, καὶ ἂν θέλει χορηγεῖσθαι τῷ τιμωρουμένῳ εἰμὴ ἄρτος καὶ ὕδωρ· καὶ

ε) Ἐπιβολή.

Ἄρθρ. 26. Αἱ ποιναὶ αὗται θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι παρὰ τοῦ Σχολάρχου πλὴν τῆς ἀποδόλης, ἡ περὶ τῆς ὁποίας ἀπάραξας θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἑρρευντικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις, μετὰ τῆς ἰδίας γνωμοδοτήσεως, τὴν ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Εκκλησιαστικῶν, τὸ ὅποιον ἀποφασιζέει ὁριστικῶς· ἡ δὲ ὑπουργικὴ ἀφραξὶς στήληται ἐπὶ μελανῆς σανίδος, δηλοποιεῖται, καὶ ἐκτελεῖται ἐπιμείλει τοῦ Σχολάρχου.

* Ἀρθρα κατεληκτικά.

Ἄρθρ. 27. Τὰ περὶ τῆς διαίτης τῶν υποτρόφων ἐν τῷ Σχολείῳ, τὰ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαγωγῆς καὶ παρβαρίας καὶ τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καθήκοντων αὐτῶν, θέλουσιν ὁριεῖν δι' ἰδιαιτέρου Κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου μετὰ γνωμοδοτήσεως τῆς ἑκτῆς Συνόδου τῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Πρωτοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Εκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 28. Τὴν κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νόμου ἐπιτήρησιν τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων τε καὶ διδασκαλῶν, ἔκρηκα ἱερὰ Σύνοδος τῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀρμοδίων Σ. Ἐπισκοπῶν. Ἐπομένως, ἕκαστος αὐτῶν, οὐ μόνον ὡς πνευματικῶς προϊστάμενος τῶν τῆς Εκκλησίας, ἐνθα τὸ Σχολεῖον ὁρίζεται, ἀλλὰ καὶ ὡς Πάτριος τῆς ἑρρευντικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νόμου, ὁρεῖται νὰ πληροφορεῖται ἐκαστοτὲ καὶ διὰ παρτωτικῆς ἐπισκέψεως ἐκ δικεινυμῶν γνομῆς, ἐκκαλοῦται περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ Σχολείου καὶ ἰδίως περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν. Ἀναρτῶν δὲ περὶ πάντων εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ὁρμεῖται τῆς διδομένης αὐτῇ Συνόδου παραγγελίας καὶ παραίνεσις περὶ τῆς κατ' ἀλλήλους καὶ εἰς μέλησιν λειτουργίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Εκκλησίας ἀρμοζούσης, διαποτικῆς μαρτυρίας καὶ ὑποποιήσεως.

Ἄρθρ. 29. Αἱ ἰδιαιτέρου διατάγματα ἔχουσιν ἐκτελεῖται τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκτελέσεως τριμελῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ Νόμου, καὶ προσκορμεῖται τὰ καθήκοντα αὐτῆς.

Εἰς τὸν Πρωτοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Εκπαιδεύσεως ἀνατρώμενα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήναι, τῇ 27 Οκτωβρίου 1856.

Ἐν Ὄνοματι τοῦ βασιλέως·

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

ΧΡΙΣΤΟΠΟΛΙΟΣ